

er saaledes, kan jeg særdeles godt forstaa, at baade Ministeren og Rigsdagens Medlemmer søger at undgaa dette Ord: Spar-sommelighed, og for Tiden kunde der maaske ogsaa være Grund til at slette dette Ord af Sproget, jeg synes ikke, der er nogen særlig Brug for det. Derfor vil jeg gerne, som jeg sagde før, rette et Spørgsmaal til den højtærede Finansminister, og det lyder ganske kort saaledes: Mener den højtærede Finansminister ikke, at det Tidspunkt nærmer sig, da det af Hensyn til Skatteyderne og til hele den økonomiske Stilling her i Landet kan blive nødvendigt at holde noget igen, hvor det drejer sig om meget store Statsudgifter?

Lange: Jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til et Par af de foreliggende Lovforslag, nemlig Forslag til Lov om midlertidig Forhøjelse af Tobaksbeskatningen og Forslag til Lov om Ændring i Lov om midlertidig Tillægsafgift paa Vin. Disse to Lovforslag tilsigter en betydelig Forhøjelse af Afgifterne paa Tobak og Vin, og jeg er ganske enig med den højtærede Finansminister i, at Tobak og Vin under de nuværende Forhold er særdeles gode Skatteobjekter, endogsaa for en høj Skat. Derimod er jeg ikke saa begejstret for de Skatteregler, hvorefter Afgifterne paa disse Varer skal beregnes, fordi de fører til, at det fremtidig ikke saa meget bliver Varens Kvalitet, der bliver afgørende for Varens Pris, men Varens Pris bliver omtrent udelukkende afhængig af Beskatningen, Forhandlerens Rabat og Fabrikantens Omkostninger og Avance. Af Bestemmelserne om Beskatning af Tobak vil man se, at f. Eks. Skattesats 3 slet ikke vil kunne finde Anvendelse, fordi der indenfor denne Skattesats ikke vil kunne fabrikeres Varer, som er af en bedre Kvalitet end Varen indenfor den lavere Skattesats, 2, og man vil se, at Tobak til en Pris af 16 Kr. vil være lige saa god som alle de Varer, der kan sælges til Priser helt op til 30 Kr. Først naar man naar en Pris af 30 Kr., vil man kunne fremstille en Vare, som er blot en Bagatel bedre end den til 16 Kr., medens man til alle de mellemliggende Priser kun vil kunne fremstille Kvaliteter, som for enkeltes Vedkommende er lige saa gode som, men for de flestes Vedkommende vil være ringere end Kvaliteten til 16 Kr. Det samme Forhold gør sig gældende med Hensyn til Beskatningen af Cigaretter og, om end i noget mindre Grad, med Hensyn til Beskatningen af Cigarer. Nu er det ikke nogen behagelig Ting for en Forhandler,

selv om han naturligvis kan undskylde sig med, at han i denne Situation arbejder for Statskassens Vel, at være økonomisk interesseret i at sælge dyre Varer, men ikke at kunne forsvare at anbefale Kunden at købe disse dyre Varer, fordi dyrere Varer ikke samtidig vil betyde bedre Varer. Om man end under de nuværende Forhold kan gaa med til disse mærkværdige Beskatningsregler, vilde jeg dog meget beklage, om de skulde være Grundregler for Fremtidens Beskatning af saadanne Varer.

Mine Partifæller i det andet høje Ting har stillet et Ændringsforslag til Lovforslaget om Vinbeskatningen, gaaende ud paa, at Grænsen for den Vin, der beskattes med 50 pCt., skulde forhøjes fra 2 til 2½ Kr. Det er stillet, fordi der under de nuværende Forhold ikke kan indføres fransk Rødvin, endnu mindre Portvin og Sherry og hvide Vine, til Priser, som ligger under 2 Kr., hvorfor denne Skattesats paa 50 pCt. ingen Betydning vil faa. Hvis man derimod forhøjer Grænsen til 2½ Kr., kan den faa Betydning, idet der kan indføres fransk Rødvin til Priser, der ligger mellem 2 og 2½ Kr. Hvis Ændringsforslaget, der vel vil blive stillet ogsaa i dette Ting, blev vedtaget, vilde man i Detailsalg kunne købe en fransk Rødvin til 4½ Kr., medens den, hvis Lovforslaget vedtages uforandret, ikke vil kunne købes under ca. 6 Kr. Det maa indrømmes, at for mange Mennesker, som ved en enkelt festlig Lejlighed skal købe nogle Flasker Vin, og som maaske ikke har særlig Raad til denne Luksus, er denne Pris høj. Den Vin, der saaledes efter Lovforslaget vil koste 6 Kr., er en Vin, som før Krigen i Detailsalg kostede ca. 1,25 Kr. En Vin, som før Krigen kostede 1,50 Kr., vil nu staa i en Hjemtagelsespris af ca. 3 Kr. og derved komme op i den højere Skattesats og komme til at koste i Detailpris ca. 11 Kr. En Prisforhøjelse fra før Krigen af 25 Øre vil med dette Skattelovforslag medføre en Forhøjelse af Detailprisen paa 5 Kr.

Jeg skal her tillade mig at omtale nogle Udtalelser, der er fremsatte i Folketingsudvalgets Betænkning om Tobaksskatten. I disse Udtalelser gaar man ud fra, at de høje Priser paa Cigarer kun kan være fremkommet ved, at indenrigsministerielle Bestemmelser er blevet overtraadt. Nu skal jeg ikke sætte mig til Dommer i denne Sag og sige, om der kan have været Overtrædelser eller ej, men jeg vil blot sige, at disse tilsyneladende Prisforhøjelser meget godt kan være sket, uden at der er foregaaet noget ulovligt. Enhver, der kender til Forretningsforhold,